

De inkomensondersteuning in de Wajong moet worden geharmoniseerd. Zoals in de plannen staat: "Alle huidige inkomensregelingen, worden vervangen, inclusief het werken onder de voortgezette werkregeling en de Bemanregeling. Er komt één systeem voor inkomstenverrekening. Hierbij moet werken lonen."

Echter, de nieuwe plannen hebben zeer negatieve inkomenseffecten voor een grote groep Wajonggerechtigden die nu al werken.

Als oud-AAWer heb ik al met de nodige (stelsel)wijzigingen te maken gekregen. In 1998 zijn de AA'ers overgegaan naar de Wajong. Volgens overgangsrecht (de Invoeringswet nieuwe en gewijzigde arbeidsongeschiktheidsregelingen, wet Inga) zouden de oude (materiele) rechten van oud-AA'ers behouden blijven. Ondanks toezeggingen dat oude rechten behouden blijven, was en is het elke keer weer heel spannend wat de nieuw bedachte wijzigingen door de politiek voor mij als Wajonggerechtigde gaan betekenen. Worden oude rechten inderdaad gerespecteerd?

Hoewel ik volgens de beoordeling UWV "fysiek zeer forse beperkingen heb", werk ik al zo'n 20 jaar bij een reguliere werkgever naar tevredenheid. Door het volgen van diverse opleidingen t/m universitair niveau en door groei in functie, heb ik gebruik kunnen maken van de 'regeling maatmanloonwisseling' binnen de (oude) (AAW)Wajong. Deze regeling houdt in het kort in, dat er wordt gekeken naar wat mijn soortgelijke valide collega in een normale volledige werkweek verdient (de maatman), en welk percentage ik daar vanwege de medische beperkingen en het hierdoor noodgedwongen in deeltijd (50%) moeten werken, kan verdienen. Ten opzichte van mijn soortgelijke valide collega, heb ik dan ook nog een flink verlies aan verdiencapaciteit, welke vertaald wordt in een arbeidsongeschiktheidsklasse. Het verlies wordt daardoor beperkt gecompenseerd door het recht hebben op nog een stukje aanvullende Wajonguitkering. Hoewel er in de toelichting bij de nieuwe plannen harmonisatie inkomstenverrekening Wajong helemaal niet wordt gesproken over mensen die werken op basis van een hoger maatmanloon, moet de conclusie zijn dat, nu het plan is om de arbeidsongeschiktheidsklassen in de oude Wajong te laten verdwijnen, er helemaal geen gebruik meer kan worden gemaakt van de regeling maatmanloonwisseling. Een flinke inkomensachteruitgang voor de mensen die het treft.

Waarom wordt er in de plannen enkel gesproken over mensen die werken onder de voortgezette werkregeling (max. 100% wml) of onder de Bemanregeling (max. 120% wml)? Waarom wordt de situatie van de mensen die 'gewoon' met een maatmanloonwisseling/hoger maatmanloon werken, niet besproken? Heeft de politiek eigenlijk wel zicht op hoe groot de groep mensen is die werken met een maatmanloonwisseling binnen de Wajong? En hoe groot de inkomensachteruitgang voor deze groep zou kunnen zijn?

Om de mensen die er door de harmonisatie in inkomen op achteruitgaan te compenseren, wordt er in de plannen gesproken over een "garantiebedrag". Even los van hoe het UWV dit garantiebedrag dan precies voor iedereen gaat berekenen, is dit garantiebedrag, geen echte garantie, want als er 2 maanden lang een beroep moet worden gedaan op meer inkomensondersteuning op grond van de nieuwe regels dan de hoogte van het garantiebedrag (bv. bij verlies van baan) dan vervalt het garantiebedrag! Een inkomensverlies dat door de meeste niet gecompenseerd kan worden door (in de nieuwe baan) meer te gaan werken, omdat men vanwege de beperking al aan zijn maximale belastbaarheid zit. Hoezo garantie?!

Bovendien vervalt bij (meer) arbeidsongeschikt worden uit werk, naast het al ontvangen van een stukje Wajong, het recht op samenloop WIA en Wajong op grond van artikel 51 lid 3 Wajong. Artikel 51 lid 3 Wajong wordt namelijk afgeschaft wat, mocht de situatie zich voordoen, zeker voor de mensen die met een hoger maatmanloon werken, een flinke inkomensachteruitgang kan betekenen. Een (eventuele) inkomensachteruitgang waar men zich ook niet voor op de particuliere markt kan verzekeren.

Het is heel vreemd dat er in de nieuwe plannen helemaal geen rekening wordt gehouden met het feit dat veel mensen in de Wajong helemaal niet fulltime kunnen werken. Het hebben van een handicap en alles wat daarbij komt kijken, kost voor velen al zoveel energie, dat daarbij enkel in deeltijd kunnen werken vaak het hoogst haalbare is. Voor mij betekent het werken met de maatmanloonwisseling, dat er nog enigszins wordt gecompenseerd voor de medische urenbeperking. Dit verdwijnt dus in principe in de nieuwe plannen. En voor mij is meer gaan werken ook geen optie, omdat mijn medische situatie dit niet toelaat.

De staatssecretaris zegt meerdere malen in de toelichting op de nieuwe plannen “dat voorop staat dat mensen met een Wajonguitkering zeker moeten zijn van inkomensondersteuning.” Geldt dit dan zeker ook niet voor mensen die nu al werken onder de oude regelingen (Bremenregeling, voorgezette werkregeling en hoger maatmanloon)? Mensen hebben hun leven en financiële situatie (bv. aangaan hypotheek) hier op aangepast. Waarom respecteert de overheid de oude rechten van Wajongers niet? Waarom krijgen Wajonggerechtigden steeds maar weer met veranderingen in de regels te maken? Mensen moeten kunnen vertrouwen op eerder gedane toezeggingen door de politiek, vertaald in wet- en regelgeving. Het getuigt van een onbetrouwbare overheid die het met de rechtszekerheid niet zo nauw neemt, als telkens maar weer de 'spelregels' worden veranderd.

Als er dan zo nodig weer nieuwe regels gemaakt moeten worden, maak dan een regeling die voor iedere Wajonggerechtigde werken ook **echt** lonend maakt, ook voor mensen met hogere opleiding, en waarbij ook serieus rekening wordt gehouden met de positie waar mensen met een medische urenbeperking zich in bevinden. Maar laat vooral ook de groep huidige werkende Wajonggerechtigden er niet op achteruitgaan, ook niet op termijn! Respecteer de oude rechten en geef de Wajongers een echte garantie dat ze er financieel niet op achteruit gaan.